

Evert Taube, Sjsala Vals

Rönnerdahl han skuttar med ett skratt ur sin säng
Solen står på Orrberget. Sunnanvind brusar.
Rönnerdahl han valsar över Sjösala äng.
Hör min vackra visa, kom sjung min refräng!
Tänan har fått ungar och dyker i min vik,
ur alla gröna dungar hörs finkarnas musik
och se, så många blommor som redan slagit ut
på ängen!

Gullviva,
mandelblom,
kattfot
och blåviol.

Rönnerdahl han virvlar sina lurviga ben
under vita skjortan som viftar kring vaderna.
Lycklig som en lärka uti majsolens sken,
sjunger han för ekorn, som gungar på gren!
- Kurre, kurre, kurre ! Nu dansar Rönnerdahl!
Koko! Och göken ropar uti hans gröna dal
och se, så många...

Rönnerdahl han binder utav blommor en krans,
binder den kring håret, det gråa och rufsiga,
valsar in i stugan och har lutan till hands,
väcker frun och barnen med drill och kadans.
- Titta! ropar ungarna, Pappa är en brud,
med blomsterkrans i håret och nattskjortan till
skrud!

- Och se, så många...

Rönnerdahl är gammal men han valsar ändå,
Rönnerdahl har sorger och ont om sekiner .

Sällan får han rasta - han får slita för två.
Hur han klarar skivan, kan ingen förstå -
ingen, utom tänan i viken - hon som dök
och ekorren och finken och vårens första gök
och blommorna, de blommor som redan...